

tartozik úgy az 1921. évi 51. t.-c. 6—9. §-aiban, mint az 1923. évi 34. t.-c. 1.§-ában biztosított „rendkívüli“, illetve „háza-
dómentesség“ ami kitűnik a most említett H. H. Ö. 5. §. (7.)
bekezdésében, valamint az ehhez fűzött Utasítás (1.) bekezdé-
sében foglaltakból, amelyek szerint az 1921. évi 51. t.-c. és
1923. évi XXXIV. t.-c. által már megadott ideiglenes háza-
dómentesség a meghatározott időtartamig érintetlenül marad.

Az a körülmény, hogy az 1921. évi 51. t.-c. és az 1923. évi
XXXIV. t.-c. a házadón felül a községi pótdadó tekintetében
is adómentességet biztosított, az építkezés előmozdítását és
a lakásinség enyhítését célozta, de semmi esetre sem változ-
tatott az adómentesség időhözköttésén, azaz ideiglenes
jellegén.

Minthogy pedig a rokkantellátási adóról szóló H. Ö. 3.
§-ának (2.) bekezdése szerint az ideiglenes házadómentesség
a rokkantellátási adó alól nem mentesít, a panasznak ezen
és a megtámadott határozatban felhozott okokból is helyet-
adni nem lehetett.

**A haszonélvezeti joggal terhelt lakás haszonértéke
a háztulajdonos házadóalapjához nem számítható hozzá.**
(Közig. Bíróság 3339/1928. P. sz.) A m. kir. közigazgatási
bíróóság a bizonyítási eljárás kiegészítését rendelte el annak
megállapítása végett, hogy a rendelkező részben megjelölt
lakás használati joga milyen címen illeti meg D. Lipótnét
s az milyen terjedelmű?

A beszerzett hiteles telekkönyvi másolatból kitűnik,
hogy a nevezettnek a megjelölt lakásra telekkönyvileg beke-
belezett haszonélvezeti joga van, amelynél fogva a lakással
szabadon rendelkezhetik, azt részben vagy egészben saját
hasznára bérbeadhatja.

A bekebelezés idézett tartalmából tehát nyilván kitűnik,
hogy a haszonélvezeti jog nem személyi jogosultság, hanem
dologi jog. Ennek pedig okszerű következménye, hogy az
azzal járó adók is a dologi jog tulajdonosát terhelik, amint
azt különben a H. H. Ö. 6. §. 2. bekezdése s az ahhoz fűzött
miniszteri utasítás 1. bekezdése 2. pontjának rendelkezéséből
is folyik.

Erre való tekintettel a haszonélvezett lakás haszonérté-
két panaszos mint háztulajdonos házadóalapjából le kellett
vonni.

**A mezőgazdaságban a cséplőgépeknél dolgozó gépész
lakását az állandó házadómentesség akkor is megilleti, ha
a gépész egyéb munkát is végez.** (Közig. Bíróság 12.055/
1927. P. sz.) A panaszos uradalmához tartozó gépészlakástól
az állandó házadómentességet azon a címen tagadták meg,
mert a királyi pénzügyigazgatóság megállapította azt, hogy

a szóban lévő épület olyan gazdasági alkalmazott lakásúul szolgál, aki tulajdonképpen a gazdaság ipari üzemének (szeszgyár, malom) a gépésze és csak mellékesen teljesít a mezőgazdaságban szolgálatot.

Az ez ellen beadott panaszt a bíróság alaposnak találta.

Az nem vitás, sőt a községi jegyző által is jelentett tény, hogy az a gépész, akinek a lakásáról itt szó van, a panaszos mezőgazdaságában a cséplőgépeknél dolgozik. Ez a munkakör a gazdasági cseléd jellegének megállapításához elegendő. Az a körülmény pedig, hogy ezen a gazdasági cselédi munkán kívül ez a gépész egyéb munkát is végez, a gazdasági cseléd jellegét meg nem változtatta.

A cselédlakás házadómentességét nem szünteti meg az a körülmény, hogy a gazdasági cseléd esetleg a szorosan vett gazdasági munkakörön kívül más munkát is végez (Közig. Bíróság 13.692/1927. P. sz.) A nem vitás tényállás az, hogy a panaszosnak A. községben 42 hold terjedelmű mezőgazdasági ingatlana és egy malma van.

A mezőgazdaságban alkalmazza azt a kocsist, akinek a lakásáról van szó, akit akkor, amikor a mezőgazdasági munkákkal nincs elfoglalva, a malomban felmerülő szállítási munkáknál is felhasználja. A kir. pénzügyigazgatóság erre a tényállásra hivatkozva állapította azt meg, hogy ez a cseléd nem kizárólag gazdasági cseléd s ekkép az általa lakott lakrész után adómentességnek helye nincs.

Ez a megállapítás nem helytálló, mert egymagában az a körülmény, hogy a gazdasági cseléd a gazdasági munkákon kívül esetleg más s nem a szorosan vett gazdasági munkakörébe tartozó munkát is teljesít, a cseléd gazdasági cselédi minőségét még nem szünteti meg. A lényeg az, hogy a cseléd olyan legyen, akinek a szolgálati viszonyait az 1907. évi XLV. t.-c. szabályozza.

A jelen esetben pedig nem vitás az, hogy a szóban lévő cseléd ilyen gazdasági cseléd.

A cselédlakásul szolgáló épület házadómentessége meg nem tagadható azért, mert az épület eredetileg más célra épült. (Közig. Bíróság 11.224/1928. P. sz.) A kir. pénzügyigazgatóság panaszt azon kérelemmel, hogy Sz. községben lévő jelenleg erdőaltiszti lakásul szolgáló háza adómentesnek mondassék ki, elutasította, avval az indokolással, hogy a szóbanforgó ház eredetileg erdőtiszti lakásnak épült, minélfogva azon a címen, hogy az eredeti rendeltetésétől elvonva, jelenleg gazdasági cselédnek minősíthető alkalmazott lakásul szolgál, az állandó házmentesség nem igényelhető, mert az épület terjedelménél fogva cselédlakásnak nem minősíthető.